

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

26 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Talpa Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.03.2018 – 01.11.2019;

Instanța de apel: 18.11.2019 – 13.02.2020;

Instanța de recurs ordinar: 23.06.2020 – 26.01.2021

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 01 noiembrie 2019, Talpă Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.326 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.326 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În temeiul art.84 alin.(1), (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis.

În conformitate cu art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 16 mai 2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a respins cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Talpa Ion în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 3 161 lei.

S-a aplicat confiscarea specială, prin încasarea de la Talpa Ion cu trecerea în beneficiul statului a echivalentului sumei de 600 euro, care la momentul comiterii infracțiunii constituiau 12542,0 lei, echivalentul sumei de 850 euro, care la momentul comiterii infracțiunii constituiau 17909,0 lei, și 1 000 lei, destinate pentru comiterea infracțiunii, iar în total 31451,0 lei.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la începutul lunii martie 2017, la recomandarea unui prieten, Carauș Andrei l-a apelat telefonic prin intermediul aplicației "Viber" pe Talpa Ion, întrebându-l dacă ultimul ar putea interveni în susținerea examenelor pentru obținerea permisului de conducere de categoria "B" și "C1". În cadrul aceleiași discuții, Talpa Ion a pretins de la Carauș Andrei bani în sumă de 600 euro, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Direcției examinare Chișinău pentru a-i face pe ultimii să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume susținerea probelor teoretice și practice pentru obținerea de către ultimul a permisului de conducere pentru categoriile "B" și "C1". Aproximativ peste două săptămâni, în prima jumătate a zilei, Carauș Andrei aflându-se în automobilul de model "xxxx" de culoare verde închisă, cu n/î xxxxx, care este folosit de Talpa Ion, deplasându-se spre Direcția de Examinare și Calificare a Conducătorilor Auto a ÎS "Registru" pe str. Salcânilor xxxx, mun. Chișinău, a transmis ultimului suma de 600 euro, care conform cursului BNM constituie suma de 12 542 lei, anterior pretinsă, pentru influențarea persoanelor publice din cadrul Direcției de Examinare și Calificare a Conducătorilor Auto a ÎS "Registru", în vederea susținerii probelor teoretice și practice pentru obținerea de către ultimul a permisului de conducere pentru categoriile "B" și "C1".

Astfel, inculpatului Talpa Ion i se impută că, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal – trafic de influență, caracterizată prin pretinderea și primirea, personal pentru sine sau pentru o altă persoană, de bani, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice pentru a-l face să nu îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Tot el, Talpa Ion în luna mai 2017, aflându-se în preajma magazinului „xxxxx”, din mun. Chișinău, a pretins și a primit în prezența lui Carauș Andrei de la Doncilă Ion

bani în sumă de 850 euro, care conform cursului BNM constituie suma de 17 909 lei și 1 000 lei, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Chișinău pentru a-i face pe ultimii să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, și anume susținerea probelor teoretice și practice pentru obținerea de către ultimul a permisului de conducere pentru categoriile "A", "B" și "C1".

Astfel, inculpatului Talpa Ion i s-a imputat că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal – trafic de influență, caracterizată prin pretinderea și primirea, personal pentru sine sau pentru o altă persoană, de bani, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice pentru a-l face să nu îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Spoiala Sergiu în numele inculpatului Talpa Ion, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu aplicarea în privința acestuia a unei pedepse non privative de libertate.

3.1 În motivarea apelului declarat, apărătorul a invocat că vinovăția inculpatului Talpa Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) (ambele episoade) Cod penal nu a fost probată integral și în afara oricărui dubiu. Vina în comiterea infracțiunii nu a fost recunoscută de către inculpat, ultimul a depus declarații prin care a recunoscut acțiunile pe care le-a săvârșit, dar nu a fost de acord cu calificarea făcută de către partea acuzării.

La fel, partea apărării a invocat că intenția pe care a avut-o inițial Talpa Ion, în special de a returna banii, pe care i-a dobândit de la Carauș Andrei și Doncilă Ion, a fost realizată, la materialele cauzei penale fiind anexate recipisele care demonstrează faptul că acești bani au fost returnați. Mai mult, tot la materialele cauzei sunt anexate și cererile martorilor Carauș și Doncilă, care au solicitat organului de urmărire penală încetarea urmăririi penale.

Prin urmare, instanța de judecată urmează să stabilească o pedeapsă echitabilă pentru inculpat reieșind din analiza tuturor circumstanțelor cauzei date și stabilirea unei pedepse conform prevederilor art.79 Cod penal

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2020, a fost admis apelul avocatului Spoiala Sergiu în numele inculpatului Talpa Ion, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Talpa Ion recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(1), 326 alin.(1) Cod penal și condamnat în baza art.84 alin.(1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare, și potrivit art.84 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, în conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

În rest sentința a fost menținută.

4.1 În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Talpa Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) (ambele episoade) Cod penal, după indici calificativi – trafic de influență, caracterizată prin pretinderea și primirea, personal pentru sine sau pentru o altă persoană, de bani, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice pentru a-l face să nu îndeplinească unele acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Deși inculpatul Talpa Ion a recunoscut vinovăția parțial în cele încriminate, vinovăția acestuia a fost dovedită în afara oricăror dubii prin declarațiile martorului Carauș Andrei, precum și prin probele materiale și anume, conținutul procesului-verbal de cercetare din 14.02.2018, (Vol. I, f.d.16-17); conținutul procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 22.01.2018 - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor între Carauș Andrei și Talpa Ion (Vol. I, f.d.78-83); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 14.02.2018, a înregistrărilor convorbirilor purtate de Carauș Andrei și Talpa Ion la 15.08.2017 și 23.09.2017, (Vol. I, f.d.29); ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 14.02.2018, a înregistrărilor convorbirilor purtate de Carauș Andrei, Ion Doncilă și Ion Talpă la 18.01.2018 (Vol. I, f.d.85).

Referitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a reținut că, în speță deși aparent au fost îndeplinite unele cerințe ale individualizării și stabilirii pedepsei, totuși instanța de fond nu a ținut cont în totalitate de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare prevăzute de art.75 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului Talpa Ion nefiind corect individualizată.

Astfel, instanța de apel a reținut că, prin concluziile expuse în sentință de către instanța de fond privind stabilirea pedepsei și ordinea de executare a pedepsei, a fost încălcat dreptul inculpatului Talpa Ion la o sentință legală și întemeiată, drept prevăzut de art.7, 384 Cod de procedură penală, fapt ce a impus necesitatea aplicării unei pedepse mai blânde, fără izolarea acestuia de societate, ținând cont de personalitatea inculpatului, de pericolul social al faptei comise și asigurând scopul unei echități sociale la numirea pedepsei în raport cu practica judiciară și scopul represiv și educativ impus de lege.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de cuantumul circumstanțelor atenuante, conlucrarea cu organele de

urmărire penală, receptivitatea acestuia, recunoașterea parțială a vinei, căința sinceră, banii au fost returnați, de cererile martorilor prin care au solicitat încetarea urmăririi penale, se caracterizează pozitiv.

Totodată, instanța de apel a indicat că, potrivit sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 16.05.2017, Talpa Ion a fost condamnat în baza art.326 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal pe un termen de probă de 5 ani. Prima instanță corect a aplicat prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, însă nu a luat în considerație faptul că, infracțiunile din prezentă cauză au fost comise înainte de pronunțarea pe prima sentință.

Prin prima sentință i s-a aplicat o pedeapsă condiționată cu suspendare, ceea ce întemeiază și aplicarea acestei pedepse și în al doilea caz diferit justiției, or la moment fiind conexe cauzele și examinate într-o singură procedură, existau premise și circumstanțe de aplicare a unei singure pedepse condiționate cu suspendare.

Cu referire la cerințele apărătorului de aplicare a prevederilor art.79 Cod penal, instanța de apel a reținut că sancțiunea prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal, nu prevede pedeapsă complimentară obligatorie pentru persoanele fizice, ci doar pentru persoanele juridice. Pentru persoanele fizice este prevăzută în calitate de pedeapsă doar amenda sau închisoare.

În atare circumstanțe, instanța de apel a respins solicitarea apărătorului de aplicare a prevederilor art.79 Cod penal în privința pedepsei complimentare ca fiind neîntemeiată, or, o atare sancțiune nu este prevăzută de art.326 alin.(1) Cod penal.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a atacat decizia cu recurs ordinar, invocând drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței fără modificări, deoarece apelul a fost greșit admis.

În argumentarea recursului acuzatorul de stat invocă dezacordul cu soluția instanței de apel, considerând că aceasta greșit a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului Talpa Ion și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art.90 Cod penal.

În opinia acuzării, instanța de apel nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.61 și 75 Cod penal, nu a luat în considerație circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, în ansamblul lor, nu acordă posibilitatea instanței de judecată, stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Consideră că modalitatea de executare și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, sunt contrare principiului proporționalității având în vedere fapta săvârșită și urmările acesteia.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, la stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării, se admite numai luând în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia. În acest caz, instanța era obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului, servesc temei pentru aplicarea art.90 Cod penal, or inculpatul nu este la prima abatere, anterior a mai comis o infracțiune similară, la caz a fost anunțat în căutare, cauza fiind examinată în lipsa lui.

În contextul celor expuse, acuzarea consideră greșite concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului Talpă Ion și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în situația în care inculpatul a comis o infracțiune cu un grad social avansat de gravitate, ce a fost însoțit de o obrăznicie deosebită, s-a eschivat intenționat de prezența în fața instanței, la fel ignorând prezența în instanța de apel.

Astfel, recurentul consideră că decizia adoptată în cauza lui Talpă Ion xxxx, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederile art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

6. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul procurorului urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu pronunțarea unei noi hotărâri, în cazul în care nu se agravează situația condamnatului.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

De asemenea, potrivit prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și

oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelurilor, precum și motivele adoptării soluției respective.

În recursul declarat de procuror, se invocă temeiul stipulat în pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul *aplicării pedepselor individualizate contrar prevederilor legale*.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că procurorul critică decizia instanței de apel în partea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, invocând că concluziile instanței de apel în această parte sunt greșite, deoarece în speță sunt prezente circumstanțe care denotă iraționalitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare.

Analizând decizia instanței de apel sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că, soluția instanței de apel în partea stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs notează faptul că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, *persoana celui vinovat*, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În prezenta cauză, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1 500 unități convenționale, sau cu închisoare de până la 3 ani, care conform art.16 alin.(4) Cod penal, se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.

La capitolul stabilirii tipului pedepsei inculpatului, instanța de apel a menționat că a ținut cont de personalitatea inculpatului, de gravitatea faptei comise, stabilindu-i cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) și (4) Cod penal, definitiv ,pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni închisoare, cu suspendarea executării pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel nu a motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a executării pedepsei, ajungând la

o concluzie eronată în partea aplicării față de inculpat a dispoziției art.90 Cod penal, întrucât nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului.

Așadar, instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, în textul art.90 alin.(1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art.90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Colegiul penal lărgit constată că, la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de apel nu a indicat motive clare ce au stat la baza concluziilor privind posibilitatea aplicării prevederilor art.90 Cod penal în raport cu *personalitatea inculpatului* ce a comis o infracțiune mai puțin gravă cu intenție, inculpatul nu este la prima abatere de la prevederile legale, anterior a mai comis o infracțiune similară, la caz a fost anunțat în căutare, cauza fiind examinată în lipsa lui.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel la analizarea condițiilor privind aplicarea art.90 Cod penal, insuficient a abordat personalitatea inculpatului Talpă Ion, ce reprezintă condiția esențială care urma a sta la originea concluziilor privind iraționalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare, or, deși fiind tras anterior la răspundere penală Talpă Ion nu a stat pe calea corijării și a comis două infracțiuni cu intenție.

Instanța de apel a pus accentul doar pe faptul că inculpatul a comis infracțiunile înscrinate înainte de pronunțarea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Ciocana din 16.05.2017, și pe faptul că prin sentința nominalizată i-a fost aplicată o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, reținând aceleași circumstanțe și împrejurări care au fost luate în considerație de către instanța de fond, inițial, la aplicarea termenului pedepsei cu închisoare în baza art.326 alin.(1), 326 alin.(1) Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs consideră că sunt eronate circumstanțele reținute de către instanța de apel și care au fost puse la baza aplicării prevederilor art.90 Cod penal – „inculpatul a recunoscut parțial vina, sincer se căiește de cele comise, regretă cele comise”, or instanța de apel a trecut cu vederea circumstanțele care îl caracterizează pe inculpat și anume faptul, că inculpatul nu este la prima abatere de la prevederile legale, fapte ce caracterizează din punct de vedere negativ persoana inculpatului, acesta fiind predispus la săvârșirea infracțiunilor.

Astfel, instanța de recurs, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recursului declarat de procuror și constată că concluzia instanței de apel, precum că scopul legii penale poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare este eronată, din care considerente urmând a fi exclusă aplicarea prevederilor art.90 Cod penal față de inculpatul Talpă Ion, nefiind constatat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit menționează că, în speță, sunt respectate prevederile art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației condamnatului, întrucât excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal la etapa judecării recursului ordinar, se referă la modul de executare a pedepsei și nu însăși la pedeapsa aplicată de instanța de apel.

Excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, în raport cu soluția prevăzută la art.435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, care stipulează că judecând recursul, instanța admite recursul, casează hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, nu poate fi considerată o agravare a situației acestuia, deoarece ca agravare a situației condamnatului se înțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsă prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea quantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuată, situații de învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început ori orice altă modificare a învinuirii, care afectează dreptul inculpatului la apărare.

Reieșind din cele relevate, Colegiul penal lărgit statuează asupra faptului că, în cauza supusă judecării, la etapa examinării apelului instanța a admis eroarea de drept prevăzută de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și a individualizat eronat modul de executare a pedepsei stabilite inculpatului Talpă Ion.

În temeiul celor constatate, Colegiul penal lărgit conchide că, recursul declarat de procuror urmează a fi admis, casată parțial decizia instanței de apel în partea modului

de executare a pedepsei stabilite inculpatului Talpă Ion, cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Talpă Ion xxxxx*, în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, cu menținerea modului de executare a pedepsei cu închisoarea, dispusă prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 01 noiembrie 2019, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare stabilite lui *Talpă Ion xxxxx*, urmează a fi calculat din momentul reținerii.

În rest dispozițiile deciziei atacate, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 11 martie 2021.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico,